

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

13 AVRIL 1959.

PROJET DE LOI

modifiant les lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées le 15 janvier 1948, en vue de combattre l'évasion fiscale.

AMENDEMENTS

PRESENTES PAR LE GOUVERNEMENT.

Avant l'article premier, insérer des articles 1 et 1bis (nouveaux) libellés comme suit :

Art. 1 (nouveau).

« L'article 20, § 1er, des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées le 15 janvier 1948, est complété par la disposition suivante :

Cependant, la taxe afférente aux produits de la location de biens mobiliers garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés est toujours due par le bénéficiaire de ces revenus lorsque celui-ci a son domicile ou sa résidence en Belgique ».

Art. 1bis (nouveau).

« L'article 26, § 2, 1°, alinéa 2, des mêmes lois coordonnées, inséré par l'article 7, 2°, de la loi du 8 mars 1951, est complété par la disposition suivante :

A défaut de pareil point de comparaison, la partie du loyer et des charges locatives qui apparaît exagérée est déterminée compte tenu du revenu cadastral des biens pris en location, de la situation de ceux-ci, des conditions locatives et de tous autres éléments d'appréciation ».

Article premier.

1° Dans le liminaire de cet article, remplacer les mots « inséré dans les lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées le 15 janvier 1948 », par les mots « inséré dans les mêmes lois coordonnées »;

Voir :

194 (1958-1959) — N° 1.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

TING 1958-1959.

13 APRIL 1959.

WETSONTWERP

tot wijziging van de op 15 januari 1948 samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen, tot bestrijding van de fiscale ontwijing.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

Voor het eerste artikel de artikelen 1 en 1bis (nieuw) invoegen, die luiden als volgt :

Art. 1 (nieuw).

« Artikel 20, § 1, van de op 15 januari 1948 samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen, wordt met de volgende bepaling aangevuld :

Nochtans is de belasting betreffende de opbrengst van de verhuring van roerende goederen die gemeubelde woningen, kamers of huurvertrekken stofferen, altijd verschuldigd door de rechthebbende van deze inkomsten wanneer hij zijn woon- of verblijfplaats in België heeft ».

Art. 1bis (nieuw).

« Artikel 26, § 2, 1°, lid 2, derzelfde samengeordende wetten, ingelast bij artikel 7, 2°, der wet van 8 maart 1951, wordt met de volgende bepaling aangevuld :

Bij afwezigheid van dergelijk vergelijkingspunt, wordt het gedeelte van de huurprijs en van de huurlasten dat overdreven voorkomt, bepaald met inachtneming van het kadastraal inkomen van de in huur genomen goederen, de ligging van deze laatste, de huurvoorwaarden en alle andere beoordelingselementen ».

Eerste artikel.

1° In de inleidende bepaling van dit artikel de woorden « ingelast in de op 15 januari 1948 samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen » vervangen door de woorden « ingelast in dezelfde samengeordende wetten »;

Zie :

194 (1958-1959) — N° 1.

2° Au 2°, 10° et 11° ligne de cet article, supprimer les mots « expirent à la même date »;

3° Compléter le 2° de cet article par ce qui suit :

« Lorsque le contribuable est titulaire de plusieurs contrats dont certains prévoient des avantages uniquement en cas de décès, ceux-ci ne sont pas envisagés pour déterminer si tous les contrats prennent fin au cours de la même année.

Ne sont pas considérés comme conclus avant l'âge de 65 ans ou de 60 ans, suivant le cas, les contrats qui sont prorogés au-delà du terme initialement prévu, remis en vigueur, transformés ou augmentés alors que l'assuré a atteint l'âge de 65 ou de 60 ans ».

Art. 3bis (nouveau).

Insérer un article 3bis (nouveau) libellé comme suit :

« L'article 35, § 1er, des mêmes lois coordonnées, modifié par l'article 18, 1°, de la loi du 8 mars 1951, par l'article 2 de la loi du 10 novembre 1953, par l'article 2 de la loi du 17 mars 1954 et par l'article 6 de la loi du 28 mars 1955, est complété par la disposition suivante :

L'alinéa qui précède est également applicable aux valeurs de rachat de contrats d'assurance sur la vie liquidées au cours des cinq années qui précèdent l'expiration du contrat en cas de vie de l'assuré, et, lorsque celui-ci a bénéficié de l'immunité prévue aux articles 29, § 3 et 30bis, 3°, pour plusieurs contrats d'assurance soit en cas de vie soit en cas de décès, à la condition qu'il les rachète tous au cours de la même année ».

Art. 4bis (nouveau).

Insérer un article 4bis (nouveau) libellé comme suit :

Au dernier alinéa de l'article 46 des mêmes lois coordonnées, modifié par l'article 3 de la loi du 10 novembre 1953 et par l'article 6 de la loi du 28 mars 1955, les mots « article 35, § 1er, alinéa 3 » sont remplacés par les mots « article 35, § 1er, alinéas 4 et 5 ».

Art. 4ter (nouveau).

Insérer un article 4ter (nouveau) libellé comme suit :

« A l'article 54, § 1er, des mêmes lois coordonnées, les mots « Dans les quinze jours » sont remplacés par les mots « Dans les trente jours ».

Art. 10.

Compléter le texte de cet article par ce qui suit :

« Cependant le bénéfice de l'immunité sera maintenu en ce qui concerne les versements effectués sur les contrats en cours qui seront adaptés aux nouvelles conditions visées à l'article premier de la présente loi, dans un délai de six mois à partir de la publication de ladite loi au Moniteur belge ».

2° In het 2°, 11° regel van dit artikel, de woorden « op dezelfde datum verstrijken » weglaten;

3° Het 2° van dit artikel aanvullen met wat volgt :

« Wanneer de belastingplichtige titularis is van verscheidene contracten waaronder er zijn die uitsluitend voordelen voorzien in geval van overlijden, worden deze laatste buiten beschouwing gelaten om vast te stellen of al de contracten in de loop van hetzelfde jaar een einde nemen.

Worden niet beschouwd als afgesloten vóór de ouderdom van 65 of van 60 jaar, volgens het geval, de contracten die verlengd worden tot na de oorspronkelijk voorziene termijn, die terug van kracht gemaakt, omgevormd of verhoogd worden, wanneer de verzekerde de ouderdom van 65 of van 60 jaar reeds bereikt heeft ».

Art. 3bis (nieuw).

Een als volgt luidend artikel 6 (nieuw) inlassen :

« Artikel 35, § 1, derzelfde samengeordende wetten, gewijzigd bij artikel 18, 1°, der wet van 8 maart 1951, artikel 2 der wet van 10 november 1953, artikel 2 der wet van 17 maart 1954 en artikel 6 der wet van 28 maart 1955, wordt met de volgende bepaling aangevuld :

Vorenstaand lid is eveneens toepasselijk op de afkoopwaarden van levensverzekeringscontracten vereffend in de loop der vijf jaren die aan het verstrijken van het contract bij leven van de verzekerde voorafgaan, en, wanneer deze de bij artikelen 29, § 3, en 30bis, 3°, voorziene vrijstelling genoten heeft, voor verscheidene verzekeringscontracten hetzij bij leven en bij overlijden, op voorwaarde dat hij al de contracten in de loop van hetzelfde jaar afkoopt ».

Art. 4bis (nieuw).

Een artikel 4bis (nieuw) invoegen dat luidt als volgt :

« In het laatste lid van artikel 46 derzelfde samengeordende wetten, gewijzigd bij artikel 3 der wet van 10 november 1953 en artikel 6 der wet van 28 maart 1955, worden de woorden « artikel 35, § 1, derde lid » vervangen door de woorden « artikel 35, § 1, vierde en vijfde lid ».

Art. 4ter (nieuw).

Een artikel 4ter (nieuw) invoegen dat luidt als volgt :

« In artikel 54, § 1, 1° lid, derzelfde samengeordende wetten, worden de woorden « Binnen vijftien dagen » vervangen, door de woorden « Binnen dertig dagen ».

Art. 10.

De tekst van dit artikel aanvullen met wat volgt :

« Nochtans zal het genot van de belastingvrijdom behouden blijven wat betreft de stortingen gedaan op de lopende contracten, die aan de nieuwe voorwaarden voorzien in artikel 3 van onderhavige wet zullen aangepast worden binnen een termijn van zes maanden vanaf de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad ».

Art. 11.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« La présente loi est applicable :

1° en ce qui concerne les articles 1 (nouveau), 1bis (nouveau), premier, 2, 3bis (nouveau), 4, 4bis (nouveau), 4ter (nouveau), 8 et 10, à partir de l'exercice 1959.

Sont validées, les impositions établies pour des exercices antérieurs à l'exercice 1959, à charge des bénéficiaires des produits de la location de biens mobiliers garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés;

2° en ce qui concerne l'article 3, pour la première fois aux revenus normalement attribués ou mis en paiement à partir de la publication de la présente loi au Moniteur belge;

3° en ce qui concerne les articles 5 et 7, 2°, pour la première fois à partir du jour de la publication de la présente loi au Moniteur belge;

4° en ce qui concerne l'article 7, 1°, aux infractions commises à partir du jour de la publication de la présente loi au Moniteur belge;

5° en ce qui concerne l'article 9, pour la première fois aux rémunérations payées ou attribuées à partir du premier jour du mois qui suit la publication de la présente loi au Moniteur belge ».

JUSTIFICATION.

I. — *Redevable de la taxe mobilière afférente aux produits de la location de meubles (article 1er, nouveau).*

Dans l'état actuel de la législation (voir article 20, § 1er, 3° et 4°, L.C.), la taxe mobilière afférente aux produits de la location de biens mobiliers garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés, est due par le débiteur des dits produits (locataire); elle n'est due par le bénéficiaire (propriétaire) que dans le cas où ceux qui paient les loyers ou en sont débiteurs ne sont pas établis en Belgique.

Pour éviter les difficultés de perception que l'on conçoit aisément si la taxe était réclamée au locataire, celle-ci a été établie jusqu'ici à la charge du propriétaire, sur la base des indications contenues dans sa déclaration annuelle aux impôts sur les revenus.

Cette procédure n'avait, jusqu'en ces derniers temps, entraîné aucune contestation.

Mais, à l'heure actuelle, l'Administration des contributions directes est saisie de réclamations présentées par des bénéficiaires de revenus de l'espèce qui, en invoquant que la taxe est légalement due par ceux qui leur ont payé ces revenus (article 20, § 1er, 3°, L.C.), prétendent obtenir le dégrèvement des cotisations établies directement à leur charge. L'Administration serait ainsi amenée à s'adresser aux locataires pour obtenir paiement de la taxe dont ceux-ci sont légalement redevables au Trésor. Etant donné les complications qu'entraînerait la perception de la taxe à charge des locataires d'habitations, chambres ou appartements meublés, le Gouvernement vous propose de consacrer la pratique que l'Administration a suivie jusqu'ici, c'est-à-dire rendre redevable de la taxe mobilière le bénéficiaire des produits de la location d'objets mobiliers garnissant des habitations, chambres ou appartements meublés, lorsqu'il a son domicile ou sa résidence en Belgique.

Conformément à l'article 11, 1° (nouveau), du présent projet de loi, cette disposition entrera en vigueur à partir de l'exercice 1959 (revenus de 1958), mais les impositions établies pour les exercices antérieurs à charge des bénéficiaires dont il s'agit seront validées afin d'éviter que l'Administration ne doive annuler ces impositions et réclamer l'impôt dû aux débiteurs des revenus imposables qui n'auraient d'ailleurs plus l'occasion de retenir la taxe, les revenus étant déjà payés.

II. — *Détermination de la partie anormale des loyers d'immeubles professionnels (article 1bis nouveau).*

En vertu de l'article 26, § 2, 1°, alinéa 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, la partie anormale du loyer et des

Art. 11.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Deze wet is van toepassing :

1° Wat de artikelen 1 (nieuw), 1bis (nieuw), eerste, 2, 3bis (nieuw), 4, 4bis (nieuw), 4ter (nieuw), 6, 8, 10 betreft, van het dienstjaar 1959 af;

Worden geldig verklaard, de aanslagen welke voor dienstjaar 1959 werden gevestigd ten laste van de rechthebbenden van de opbrengsten van verhuring van roerende goederen welke gemeubelde woningen, kamers of huurvertrekken stofferen ».

2° wat artikel 3 betreft, voor de eerste maal op de normaal toegekende of uitbetaalde inkomsten vanaf de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad;

3° wat de artikelen 5 en 7, 2°, betreft, voor de eerste maal vanaf de dag van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad;

4° wat artikel 7, 1°, betreft, op de inbreuken begaan vanaf de dag van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad;

5° wat artikel 9 betreft, voor de eerste maal op de bezoldigingen die betaald of toegekend worden vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad ».

VERANTWOORDING.

I. — *Belastingsschuldenaar van de mobiliënbelasting in verband met opbrengsten van de verhuring van meubels (artikel 1 — nieuw).*

In de huidige stand van de wetgeving (zie artikel 20, § 1, 3° en 4° der S.W.) is de mobiliënbelasting, in verband met de opbrengsten van de verhuring van meubels die woningen, kamers of huurvertrekken stofferen, verschuldigd door de schuldenaar van deze opbrengsten (huurder); zij is slechts verschuldigd door de rechthebbende op deze opbrengsten (eigenaar) ingeval zij die de huur betalen of verschuldigd zijn niet in België zijn gevestigd.

Tot voorkoming van inningsmoeilijkheden die voor de hand liggen moest de belasting van de huurder worden gevorderd, werd de mobiliënbelasting tot nu toe gevestigd ten laste van de eigenaar op grond van de vermeldingen van zijn jaarlijkse aangifte in de inkomstenbelastingen.

Tot vóór korte tijd had deze procedure geen aanleiding gegeven tot betwisting.

Maar thans zijn bij de administratie bezwaarschriften aanhangig gemaakt vanwege rechthebbenden op bedoelde inkomsten waarbij wordt ingeroepen dat de belasting wettelijk verschuldigd is door hen die deze inkomsten betalen (artikel 20, § 1, 3°, der S.W.) en dat derhalve de te hunnen laste gelegde belasting dient ontlast. Aldus zou de administratie zich genoopt zien de huurders aan te spreken om de betaling te bekomen van de belasting die zij wettelijk aan de Schatkist verschuldigd zijn. Ten aanzien van de moeilijkheden die de inning van de belasting ten laste van de huurders van gemeubileerde woningen, kamers of woonvertrekken zou mede brengen, stelt de Regering II voor de tot nu toe door de Administratie gevolgde praktijk te betrachten, met andere woorden, de rechthebbende op de opbrengsten van de verhuring van meubels die woningen, kamers of woonvertrekken stofferen, als belastingsschuldenaar te maken van de mobiliënbelasting, wanneer deze rechthebbende zijn woon- of verblijfplaats in België heeft.

Overeenkomstig artikel 11, 1° (nieuw) van dit wetsontwerp, zal deze bepaling van kracht worden van het dienstjaar 1959 af (inkomsten van 1958), maar de voor vroegere dienstjaren gevestigde aanslagen ten laste van de rechthebbenden van de bedoelde inkomsten, zullen geldig gemaakt worden om te vermijden dat de administratie deze aanslagen zou moeten te niet doen en de belasting vorderen van de schuldenaars der belastbare inkomsten die trouwens de gelegenheid niet zouden hebben de belasting in te houden daar de inkomsten reeds uitbetaald zijn.

II. — *Vaststelling van het abnormaal gedeelte der huurprijzen van bedrijfsonroerende goederen (art. 1bis — nieuw).*

Krachtens artikel 26, § 2, 1°, lid 2, van de samengevoegde wetten betreffende de inkomstbelastingen, moet het abnormaal gedeelte der

charges locatives des immeubles ou parties d'immeubles utilisés à des fins professionnelles, qui n'est pas admissible au titre de dépenses professionnelles, doit être déterminée « eu égard aux loyers et charges locatives d'immeubles ou parties d'immeubles similaires loués dans des conditions normales ».

Cependant, dans beaucoup de cas, il n'existe pas d'immeubles similaires loués dans des conditions normales et cette circonstance fait pratiquement obstacle à l'application de cette disposition.

Pour pallier cet inconvénient, le Gouvernement vous propose de compléter la disposition précitée de manière telle qu'à défaut de point de comparaison adéquat, la partie anormale du loyer et des charges locatives puisse être déterminée compte tenu du revenu cadastral des biens pris en location, de la situation de ceux-ci, des conditions locatives et de tous autres éléments d'appréciation.

Cette mesure sera applicable à partir de l'exercice 1959 (revenus de l'année 1958 ou de l'exercice comptable 1958-1959) (voir article 11, 1° — nouveau — du projet de loi).

III. — Régime des assurances-vie (art. 1 et 10 du projet de loi et art. 3bis et 4bis — nouveaux).

L'article 30bis, 3°, des lois coordonnées, immunise d'impôts, sous certaines conditions, notamment la partie des bénéfices, rémunérations ou profits que le contribuable affecte à la constitution, par l'assurance sur la vie, d'un capital ou d'une rente à son profit à partir de l'âge de 65 ans (hommes) ou de 60 ans (femmes), avec faculté d'anticipation respectivement dès l'âge de 55 et 50 ans.

L'article 1er du projet de loi propose la suppression de cette faculté d'anticipation, à partir de l'âge de 55 ans (hommes) ou de 50 ans (femmes), comme corollaire à la limitation de l'immunité aux primes afférentes à un seul contrat ou à plusieurs contrats expirant normalement au cours de la même année, en vue d'éviter le fractionnement de capitaux importants à percevoir normalement au cours de la même année, motivé exclusivement par l'intention de faire échapper ces capitaux à toute taxation.

On a objecté que la suppression de la faculté d'anticipation ferait disparaître, dans une certaine mesure, l'équivalence entre les travailleurs non salariés et les travailleurs salariés, que le législateur a estimé opportun d'instaurer en 1951, alors que le but poursuivi pourrait tout aussi bien être atteint en prévoyant que les « valeurs d'anticipation » ne seraient taxées comme des capitaux (distinctement et au taux afférent à la rente de conversion) que lorsque le contribuable aurait « anticipé » au cours de la même année tous les contrats pour lesquels il a bénéficié de l'immunité fiscale; dans les autres cas, les « valeurs d'anticipation » seraient taxées comme des « valeurs de rachat », c'est-à-dire avec les autres revenus impossibles de l'année de la perception et au taux afférent à l'ensemble.

En vue d'établir sur ce point une réelle équivalence, d'une part, entre les travailleurs salariés et les travailleurs non salariés et, d'autre part, entre les diverses catégories de travailleurs salariés, le Gouvernement vous propose (v. articles 3bis et 4bis — nouveaux) :

a) de ne plus prévoir la faculté d'anticipation respectivement dès l'âge de 55 ans (hommes) ou de 50 ans (femmes), mais uniquement au cours des cinq années qui précèdent l'expiration du contrat en cas de vie de l'assuré et ce, par analogie avec la faculté d'anticipation des pensions de retraite consentie aux ouvriers par l'article 8 de la loi du 21 mai 1955, relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers et aux employés par l'article 10 de la loi du 12 juillet 1957 relative à la pension de retraite et de survie des employés;

b) d'assimiler à des capitaux, pour le calcul des impôts y afférents, les valeurs de rachat de contrats d'assurance sur la vie liquidées au cours des cinq années qui précèdent l'expiration du contrat en cas de vie de l'assuré, lorsque celui-ci a anticipé, au cours de la même année, tous les contrats d'assurance soit en cas de vie, soit en cas de décès pour lesquels il a bénéficié de l'immunité fiscale par application des articles 29, § 3, alinéa 1er (primes d'assurance de groupes ou cotisations d'assurance à des caisses de pensions fonctionnant suivant la technique de l'assurance-vie pure) et 30bis, 3° (primes d'assurance-vie « individuelle »), des lois coordonnées, et ce, sans qu'il faille distinguer si la valeur de rachat liquidée est égale au rachat théorique (réserve mathématique pure diminuée des frais d'acquisition non amortis) ou à ce rachat théorique amputé d'un certain pourcentage (valeur de rachat nette).

huurprijzen en huurlasten van onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die tot bedrijfsdoeleinden worden aangewend en niet als bedrijfslast wordt aangenomen worden bepaald « ten aanzien van de huurprijzen en de huurlasten van gelijkaardige onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die onder normale voorwaarden verhuurd worden ».

In veel gevallen bestaan er evenwel geen gelijkaardige onroerende goederen die onder normale voorwaarden verhuurd worden en deze omstandigheid is dan ook een praktisch beletsel voor de toepassing van deze bepaling.

Om dit bezwaar te verhelpen, stelt de Regering U voor vorenbedoelde bepaling aan te vullen in die zin dat, bij afwezigheid van een gepast vergelijkingspunt, het abnormaal gedeelte van de huurprijs en de huurlasten zou kunnen bepaald worden met inachtneming van het kadastraal inkomen van de in huur genomen goederen, van de ligging van deze laatste, de huurvoorwaarden en alle andere beoordelingselementen.

Deze maatregel zal toepasselijk zijn met ingang van het dienstjaar 1959 (inkomsten van het jaar 1958 of het boekjaar 1958-1959) (zie artikel 11, 1° — nieuw — van het wetsontwerp).

III. — Regime van de levensverzekeringen (artt. 1 en 10 van het wetsontwerp en art. 3bis en 4bis — nieuw).

Artikel 30bis, 3°, der samengeordende wetten verleent onder zekere voorwaarden belastingvrijdom voor het gedeelte der bezoldigingen, winsten en baten dat de belastingplichtige heeft aangewend tot het vormen, door de levensverzekering, van een kapitaal of van een rente namelijk te zijnen bate vanaf de ouderdom van 65 jaar (mannen) of 60 jaar (vrouwen), met mogelijkheid van anticipatie respectievelijk vanaf de ouderdom van 55 of 50 jaar.

Artikel 1 van het wetsontwerp stelt de afschaffing voor van de mogelijkheid van anticipatie vanaf de ouderdom van 55 jaar (mannen) of 50 jaar (vrouwen), als een gevolg van de beperking der vrijstelling tot de premies die betrekking hebben op een enkel contract of op meerdere contracten die normaal in de loop van hetzelfde jaar vervallen, ten einde de splitsing te vermijden van belangrijke kapitalen die normaal in de loop van hetzelfde jaar moeten geïnd worden, splitsing die uitsluitend ingegeven is door het inzicht deze kapitalen aan iedere belasting te doen ontsnappen.

Men heeft opgeworpen dat de afschaffing van de mogelijkheid tot anticipatie, in zekere mate de gelijkwaardigheid zou doen verdwijnen tussen niet-loontrekkende en loontrekkende arbeiders welke de wetgever in 1951 gepast geacht heeft in te stellen, dan wanneer het beoogde doel even goed had kunnen bereikt worden door te voorzien dat de « anticipatie-waarden » slechts als kapitalen (onderscheidenlijk en tegen de voet van de conversierente) zouden belast worden wanneer de belastingplichtige al de contracten voor dewelke hij belastingvrijdom genoten heeft, zou « geanticipeerd » hebben in de loop van hetzelfde jaar; in de andere gevallen zouden de « anticipatie-waarden » belast worden als « afkoopwaarden », dat wil zeggen met de andere belastbare inkomsten van het jaar van de inning en tegen de aanslagvoet betrekking hebbende op het geheel.

Ten einde omtrent dit punt een werkelijke gelijkwaardigheid te bekomen, eensdeels, tussen de loontrekkende en de niet-loontrekkende arbeiders en, anderdeels, tussen de verschillende categorieën van loontrekkende arbeiders, stelt de Regering U voor (zie artikelen 3bis en 4bis — nieuw) :

a) de mogelijkheid van anticipatie respectievelijk vanaf de ouderdom van 55 jaar (mannen) of van 50 jaar (vrouwen) niet meer te voorzien, doch deze anticipatiemogelijkheid alleen aan te nemen wanneer ze plaats vindt in de loop van de vijf jaren die aan het verstrijken van het contract voorafgaan in geval van leven van de verzekerde; en dit, bij analogie met de anticipatiemogelijkheid van de rustpensioenen voorzien voor de werklieden bij artikel 8 der wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen der werklieden en voor de bedienden bij artikel 10 van de wet van 12 juli 1957 betreffende de rust- en overlevingspensioenen van de bedienden;

b) de afkoopwaarde van de levensverzekeringscontracten vereffend in de loop der vijf jaren die aan het verstrijken van het contract voorafgaan in geval van leven van de verzekerde, gelijk te stellen met kapitalen voor de berekening van de desbetreffende belastingen, indien de verzekerde in de loop van hetzelfde jaar al de verzekeringscontracten, hetzij in geval van leven, hetzij in geval van leven en van overlijden, voor dewelke hij belastingvrijdom genoten heeft bij toepassing van de artikelen 29, § 3, 1° lid (groepsverzekeringspremies of verzekeringsbijdragen aan pensioenkasen werkende volgens de techniek van zultvere levensverzekeringen) en 30bis, 3° (premies van individuele levensverzekeringen) der samengeordende wetten, geanticipeerd heeft; en dit, zonder onderscheid te maken of de vereffende afkoopwaarde gelijk is aan de theoretische afkoop (zuivere wiskundige reserve verminderd met de niet afgeschreven aanwervingskosten) of aan deze theoretische afkoop verminderd met een zeker ten honderd (netto afkoopwaarde).

Au surplus, l'amendement à l'article 1er du projet de loi tend :

1° à atténuer quelque peu les conditions mises à l'octroi de l'immunité des annuités d'amortissement d'emprunts hypothécaires amortissables annuellement et couverts par une assurance « de solde restant dû », en n'exigeant pas que le contrat d'assurance expire à la même date que le contrat d'emprunt; et ce, pour ne pas défavoriser injustement les emprunteurs qui, en raison de leur âge relativement avancé ou de leur état de santé au moment de la réalisation de l'opération, ne sont pas autorisés par l'assureur à conclure un contrat d'assurance d'une durée aussi longue que celle du contrat d'emprunt; dans cette éventualité, il suffira qu'à la fin de chaque période annuelle, il y ait équivalence entre le « capital restant assuré » et le « capital restant à rembourser »; bien entendu, l'emprunteur ne pourra plus, après l'expiration du contrat d'assurance, bénéficier de l'immunité des annuités d'amortissement de l'emprunt;

2° à préciser que les contribuables qui sont titulaires de plusieurs contrats prévoyant des prestations en cas de vie et prenant fin au cours de la même année (assurance en cas de vie uniquement ou assurance en cas de vie ou de décès) et, en outre, de contrats ne garantissant que des prestations en cas de décès (assurance en cas de décès uniquement) pourront encore bénéficier de l'immunité, dans les limites prévues, en raison de tous ces contrats;

3° à préciser aussi que seront assimilées à la conclusion d'un nouveau contrat, la prorogation d'un contrat au-delà du terme initialement prévu, la remise en vigueur d'un contrat antérieurement racheté ou réduit, et la transformation ou l'augmentation d'un contrat en cours. Les prorogations, remises en vigueur, transformations et augmentation de l'espèce, effectuées après que l'assuré a atteint l'âge de 65 ans (hommes) ou de 60 ans (femmes), ne pourront donc plus donner droit à l'immunité, pas plus que les nouveaux contrats souscrits à partir de l'âge de 65 ou de 60 ans, suivant le cas.

Quant à l'amendement à l'article 10 du projet de loi, il tend à permettre aux contribuables qui adapteront leurs contrats d'assurance-vie aux nouvelles conditions mises à l'immunité des primes, de bénéficier de cette immunité, pour les primes qu'ils ont versées au cours de l'année 1958 ou de leur exercice comptable 1958-1959, avant l'adaptation des contrats; ils bénéficieront de cette immunité si l'adaptation est faite dans un délai de 6 mois à dater de la publication de la loi au *Moniteur Belge*.

IV. — Délai de remise, par les sociétés, de leur déclaration annuelle aux impôts sur les revenus (art. 4ter — nouveau).

L'article 54, § 1er, des lois coordonnées, stipule que « dans les quinze jours de l'approbation du bilan et des comptes de profits et pertes et au plus tard six mois après la clôture de l'exercice social ou comptable, les personnes juridiques, de même que les associations, groupes ou communautés sans existence juridique, sont tenus de remettre au contrôleur du ressort une déclaration conforme au modèle arrêté par le Ministre des finances ». Il s'agit là de la déclaration modèle n° 275.

Le délai de quinze jours s'avérant souvent insuffisant, les milieux intéressés en ont demandé une extension.

Le Gouvernement vous propose de profiter de la présente occasion pour accueillir cette revendication en portant le délai susvisé à trente jours.

V. — Entrée en vigueur de la loi.

L'article 11 du projet de loi reporte à l'exercice 1959 la mise en application des dispositions dont l'entrée en vigueur était initialement prévue pour l'exercice 1957.

Le Ministre des Finances,

Daarenboven heeft het amendement op artikel 1 van het wetsontwerp, tot doel :

1° de voorwaarden tot het verlenen van belastingvrijdom enigszins te verzachten, wat betreft de annuïteiten tot delging van jaarlijks aflosbare hypotheekleningen die gedekt zijn door een verzekering « van verschuldigd blijvend kapitaal », door niet te eisen dat het verzekeringscontract op dezelfde dag moet vervallen als het leningscontract; en dit om niet ten onrechte de ontleners te benadelen die, wegens hun gevorderde ouderdom of hun gezondheidstoestand op het ogenblik dat de verrichtingen worden aangegaan, daar de verzekeraars niet worden toegelaten tot het afsluiten van een verzekeringscontract voor een duur die even lang is als deze van het leningscontract; in deze eventualiteit zal het volstaan dat op het einde van elke jaarlijkse periode er gelijkwaardigheid bestaat tussen het « nog verzekerd kapitaal » en het « nog terugbetaalbaar kapitaal »; wel is verstaan, dat de ontleners, na het verstrijken van het verzekeringscontract, niet meer zal kunnen genieten van de belastingvrijdom van de annuïteiten tot delging van de lening;

2° te verduidelijken dat de belastingplichtigen die titularis van verschillende contracten zijn, welke prestaties in geval van leven voorzien en einde nemen in de loop van hetzelfde jaar (verzekering in geval van leven alleen of verzekering in geval van leven en van overlijden) en, daarenboven, van contracten welke slechts prestaties in geval van overlijden waarborgen (verzekering in geval van overlijden alleen) nog zullen kunnen genieten van de vrijdom, binnen de gestelde perken, voor al deze contracten.

3° eveneens te verduidelijken dat met het afsluiten van een nieuw contract zullen gelijkgesteld zijn, de verlenging van een contract tot na de oorspronkelijk voorziene termijn, het terug van kracht maken van een voorheen afgekocht of verminderd contract, en de omvormingen of de verhogingen van de bestaande contracten. Soortgelijke verlengingen, terug van krachtmakingen, omvormingen en verhogingen, verricht nadat de verzekerde de ouderdom van 65 jaar (mannen) of van 60 jaar (vrouwen) bereikt heeft, zullen geen recht meer kunnen geven op de vrijdom, zo min als de nieuwe contracten onderschreven vanaf de ouderdom van 65 of van 60 jaar, naar gelang het geval.

Wat betreft het amendement op artikel 10 van het wetsontwerp, het strekt er toe de belastingplichtigen die hun levensverzekeringscontracten zullen aanpassen aan de nieuwe voorwaarden, gesteld tot belastingvrijdom van de premies, toe te laten deze vrijdom te genieten voor de premies die zij vóór de aanpassing van de contracten gestort hebben in de loop van het jaar 1958 of van hun boekjaar 1958-1959; zij zullen deze vrijdom genieten indien de aanpassing geschied is binnen een tijdperk van 6 maanden vanaf de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*.

IV. — Termijn van indiening, door de vennootschappen, van hun jaarlijkse aangifte in de inkomstenbelastingen (art. 4ter — nieuw).

Artikel 54, § 1, der samengeordende wetten bepaalt : « Binnen vijftien dagen na de goedkeuring van de balans en de winst- en verliesrekening, en uiterlijk zes maanden na de afsluiting van het boek- of rekenjaar, zijn de rechtspersonen alsmede de verenigingen, groepen en gemeenschappen zonder rechtsbestaan, ertoe gehouden een met het door de Minister van financiën bepaald model overeenstemmende aangifte aan de controleur van het ressort over te leggen ». Het betreft hier de aangifte model n° 275.

Daar de termijn van vijftien dagen vaak onvoldoende blijkt, hebben de belanghebbende middens een verruiming gevraagd.

De Regering stelt U voor van deze gelegenheid gebruik te maken om deze eis in te willigen door de voormelde termijn te brengen op dertig dagen.

V. — Inwerkingtreding van de wet.

Artikel 11 van het wetsontwerp brengt naar het dienstjaar 1959 de toepassing over van de bepalingen van het oorspronkelijk wetsontwerp waarvoor de inwerkingtreding was voorzien voor het dienstjaar 1957.

De Minister van Financiën,

J. VANHOUTTE.